

door Ko Zoet

Veel afdelingen, (sub)verenigingen of hoe u ze ook wilt noemen, geven periodiek een eigen informatieblad uit voor de imkers. Vaak staan daar stukjes in die een grotere lezerskring waard zijn. In deze rubriek maken we daar een selectie uit. Stuur dus een exemplaar naar de redactie van **bijen**, Pb 198, 6720 AD Bennekom.

Ter informatie

De Varroamijt is indertijd ontdekt door Edward Richard Jacobson (1870-1944), een Nederlander die vanaf 1897 in Indonesië werkzaam was in de handel.

Daarnaast was hij een verwoed natuuronderzoeker en als zodanig legde hij een grote verzameling aan van onbekende dieren, die later in Nederland geklassificeerd werden. De Nederlandse acaroloog Anthonie Cornelis Oudemans (1858-1943) beschreef in 1904 als eerste Nederlandse mijtenspecialist de door Jacobson ontdekte varroamijt. Ter ere van de ontdekker gaf A.C. Oudemans er de naam *Varroa jacobsoni* aan. (*Informatiegids van de imkersvereniging Ruinen e.o.*)

Een nieuwe bijenstal

Op 23 juni 1991 werd op feestelijke wijze de bijenstal op de kinderboerderij "De Kooi" naast bijenpark "De Immenhof" geopend. De opening vond plaats door een lint door te knippen waardoor een schepkieps kantelde waaruit papieren bijen dwarrelden. De stal is gebouwd door enthousiaste samenwerking tussen enkele imkers van het bijenpark en personen van de kinderboerderij. Uiteraard krijgt de stal een functie bij het promoten van het bijenhouden bij de bezoekers van de kinderboerderij.

(*'Raat voor imkers'*, sep. 1991, Ambrosiusgilde Rotterdam).

Huur opgezegd

Het kunnen kwajongens zijn op, in en rond de bijenstal, maar toch zou ik de mezen niet graag missen. Aldus Max Blauw in Bij-praten van de Amsterdamse vereniging. De afgelopen winter heb ik daarom ten behoeve van hen twee mezenkastjes in elkaar gezet. Avonden ben ik bezig geweest om het geheel een keurig aanzien te geven. Inspectieulijkje en zinken dakje enz, enz. De moeite werd beloond. Nadat de kastjes half februari waren opgehangen werden beide kastjes al snel bewoond. Ik was zeer verheugd over de bezetting en dacht voor mezelf: "Als je iets goeds maakt, komt het wel in orde". Mezen zijn kieskeurig en dankbaar! Nadat er respectievelijk op 5 en 10 mei in beide kastjes

gezinsuitbreiding was, zijn mijn ideeën over mezen wat veranderd. Het werd een smeerboek! Het vlieggat was zwart geblakerd van het aan- en afvliegen. De aanvliegroute bevuild met poep. Na inspectie bleek het binnen zo'n beetje uitgewoond te zijn. Kortom, een onbewoonbaar verklaarde woning. Ik heb ze daarom de huur per 1 juni opgezegd. De mezen hebben eieren voor hun geld gekozen en waren reeds voor 1 juni vertrokken.

Max Blauw in 'Bij-praten' van imkersvereniging Amstelland.

Vliegende moer

Laatst hielp ik een beginnend imker met het nakijken van zijn eerste twee volken. Ze waren afkomstig van een kennis in Drente. Omdat de eerste broedkamer van beide volken aardig vol raakte, was er door hem een tweede broedkamer met kunstraat bovenop geplaatst. Hij vond dat het uitbouwen van de raten niet vlug genoeg ging, vandaar de gezamenlijke inspectie. Het vond plaats gedurende die ontzettend mooie, lees "hete" dagen. Het eerste volk zag er goed uit. Nog wat ramen omgehangen en weer dicht gedaan. Het tweede volk idem dito. Toen ik uit de bovenbak een dik met bijen bezet raam haalde liep daarop de koningin. Niet gemerkt en niet geknipt. Ze liep erg onrustig over het raam en plotseling, toen ze op de bovenlat zat ging ze op de vleugels. Geschrokken keken we haar na en tot onze opluchting landde ze op de achterkant van de kast. Het raam, dat ik nog in mijn hand had, werd onmiddellijk terug gehangen en daarna kreeg de moer een duwtje tegen haar achterwerk. En ja hoor, ze liep de kast in op hetzelfde raam. Eerst liep ze naar beneden en we dachten dat het voor elkaar was, maar plotseling kwam ze weer naar boven, spreidde haar vleugels en "zoem" daar ging ze, recht op een opening in het gebladerte af. Ze vloog boven het gebladerte uit ons gezichtsveld. Goede raad was duur. In ieder geval de kast laten zoals deze was toen ze wegvloog en dan maar wachten. Na geruime tijd vergeefs wachten vonden we het welletjes en hebben de kast afgesloten. Enkele dagen later hebben we de kast opnieuw open gemaakt. En... eitjes! en daar liep ze weer, nog steeds onrustig en daarom dicht die kast en wegwezen. Merken en knippen komt op een later tijdstip. Aldus Henk Kooy in "Bij Praten" van imkersvereniging Amstelland.